

NGB Artikel 3 en 4.

1 Het geschenk van de Bijbel

2 Het gebruik van de Bijbel

Gemeente,

Een Joodse rabbi las de 10 geboden voor. U weet wel: “toen sprak God al deze woorden, zeggende: Ik ben de HEERE, uw God enz.” Zo begon ook deze rabbi: Toen sprak God..... en zijn gemoed schoot vol, hij werd helemaal overmand door ontroering en emoties. Dat God sprak! Want door te spreken, te praten maak je jezelf bekend. Laat je jezelf kennen. Daarom is een relatie, verkering, huwelijk, praten zo belangrijk. Van hart tot hart praten. Zo leer je elkaar kennen en laat je jezelf door de ander kennen. Dan leer je van elkaar wat je gevoelens zijn, hoe je over dingen denkt. Hoe belangrijk dat is dat kun je wel eens merken als er in een relatie is gebeurd is. En sommige mensen hebben dan de neiging om niets meer te zeggen. Een paar dagen lang hun kiezen op elkaar te houden. Daar maak je anderen bijna wanhopig mee. Die zeggen dan: zeg dan tenminste wat er is, en waarom je kwaad bent, en waardoor het komt. Maar als je niks zegt, weten wij ook niet hoe het komt en wat er is.

Als God niet gesproken had....! En Hij had daar alle reden toe. In de zondeval hebben wij God gegriefd, gekrenkt op de hoogste vorm en in de hoogste graad. Toen had God wel kunnen zwijgen. Niets meer van ZichZelf laten horen en bekend maken. God had kunnen denken: u komt er wel achter. Straks. Voor Mijn rechterstoel. Wat u Mij gedaan hebt en hoe erg dat is. En wij zouden leven, hetzij angstig in ons geweten, hetzij makkelijk en zonde enig besef van gevaar. Levend voor het vaderland weg, of biddend tot een boom of tot de zon. Als God gezwegen had....

1 het geschenk

Maar God sprak. Toen sprak God, al direct: Adam waar zijt gij? En God heeft gesproken door knechten, profeten en apostelen. Wat God wil ZichZelf bekendmaken. God wil mensen bekendmaken wat Zijn wil is. God wil mensen weer terugbrengen tot Zich. Dat deed God door mensen die door de Heilige Geest gedreven werden zegt artikel 3. Door de Geest gedreven. Zo kom je dat nooit tegen in de Bijbel. Wel dat de Heilige Geest de gelovigen leidt. Zoals iemand een paard leidt aan de teugel. Dan zit daar nogal wat speelruimte in. Dat paard kan sprongen maken, struikelen. Maar de man met de teugels laat niet los. De Heilige Geest leidt de gelovigen als met teugels. Je kan struikelen, afdwalen, maar de Geest laat niet los en trekt weer terug. Maar hier gaat het om een aantal mensen, door God apart gezette mensen, die de Geest gedreven heeft. Zoals een blad gedreven wordt door de wind, of een plank drijft op het water. Precies waar de wind of het water heenblaast of stroomt. Nooit ertegenin, maar

precies meegedreven door de wind of de stroom. Zo heeft de Heilige Geest mensen gedreven om Gods Woord te spreken. Precies zoals Hij het wilde.

Zo heeft God voormaals op velerlei wijzen gesproken, zegt Hebreëen 1. Door profeten, dromen visioenen, maar ten laatste dage heeft God gesproken door Zijn Zoon. In Zijn Zoon. In Jezus Christus openbaart God Zich volkomen. Helemaal. In wat Hij zegt en doet. In Zijn leven en sterven. God spreekt en maakt Zich bekend. Dat Hij de zonde zo haat dat Hij Die niet ongestraft kan laten blijven. Dat Hij zondaren zo liefheeft dat Hij liever Zijn Zoon heeft gestraft dan zondaren. Zo is God! Toen sprak God.... Wonderlijk! God had kunnen zwijgen: gegriefd, gekrenkt. En wij zouden blind en onwetend aan onszelf zijn overgeleverd en aan onze verwrongen gedachten over godheid en eeuwigheid. En op onze sterfdag zouden wij erachter komen hoe het werkelijk zit. Maar God sprak..... ik wil Mijzelf laten kennen door u.

Ja, maar dat gebeurt nou niet meer. En wij waren er toen niet bij, toen God sprak tot Abraham, Mozes, Jesaja enzovoort. Toen heeft, zegt artikel 3 God geboden Zijn woorden op schrift te stellen. Natuurlijk zou God nooit vergeten wat Hij had gezegd. Voor God was dat niet nodig, maar opdat mensen tot in alle tijden toe het zouden kunnen horen en lezen. Opdat het bewaard zou blijven door heel de geschiedenis heen. Zo is de Bijbel ontstaan. En al de Schrift zei de Timotheus is van God ingegeven. Daar staat weer een uniek woord. Ingeademd staat er letterlijk. God heeft in de harten van de Bijbelschrijvers in geblazen wat Hij wilde dat ze schrijven zouden. Dat gold alleen toen en op die momenten dat zij de Bijbel schreven. Dat zij onfeilbaar zuiver Gods wil en woord opschreven. Zo ontstonden de Bijbelboeken.

En die hadden zo'n gezag en zeggingskracht dat de Kerk heeft gezegd: deze boeken horen bij de Bijbel. Andere niet. Maar deze wel. Want ze dienen zich zo aan met kracht dat wij deze boeken als Bijbel erkennen. Een beetje zoals wanneer je verkering krijgt. Dan heb je niet alle meisjes opgeschreven die er zijn en steeds streep je er eentje af: die niet en die niet. Totdat je er ééntje overhoudt. Nee, je kot die ene tegen en vroeg of laat merk je wel, je: deze is het. Zo heeft de Kerk gevoeld, gemerkt van deze boeken: deze zijn het! Dit is de Bijbel.

En toen is de Bijbel vertaald, ook in het Nederlands. Natuurlijk heel belangrijk dat dat gebeurt door mensen die de Bijbel als Gods Woord zien en daarvoor buigen. Die het gereformeerd belijden zijn toegedaan. In het Nederlands taalgebied zijn dat eigenlijk alleen de Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling. Waarbij de Statenvertaling het dichtste en zuiverste bij de grondtekst blijft. Dat uitgangspunt heeft de zgn Nieuwe Bijbelvertaling niet helaas. Zo krijgen wij een Bijbel. Wij ontvangen Hem. Geschenk.

En dat heeft God laten doen, staat er heel mooi, door een

bijzondere zorg die Hij voor ons en onze zaligheid draagt. Door een bijzondere zorg voor ons en onze zaligheid. God draagt zorg voor ons en onze zaligheid. Bijzondere zorg. Dat klinkt teer. Zoals die van een herder voor zijn schapen. De herder haalt ze terug, als zij koppig zijn, verbindt ze als zij gebeten zijn. Zalft ze als een wond hebben. Draagt ze in zijn handen als ze vermoeid zijn. Haalt ze uit de struiken als ze verward zijn. Beschermt ze met zijn leven als er een roofdier komt. Die schapen hebben niet zo'n zorg voor hun welzijn, die doen zulke domme, dwaze dingen keer op keer, maar de herder zorgt. Hij draagt zorg voor hen, voor hun leven. Zo draagt God zorg voor ons en onze zaligheid. Hij wel! Wij hebben niet zo'n zorg voor onze zaligheid. Daar maken we ons niet zo druk om. Daar zijn wij blind en onverschillig voor. Wij dwalen weg, wij zoeken aards, kortstondig genot, wij lopen de verzoeken tegemoet, wij maken ons druk om andere dingen, wij maken ons verward in duizend en één bezigheden, wij jagen aardse doelen na, we verwaarlozen onze ziel. We leven alsof wij geen ziel hebben en geen eeuwigheid tegemoet gaan.

Maar de Bijbel is ons gegeven omdat God wel zorg heeft voor onze zaligheid. Bijzondere zorg zelfs. Zo liefdevol, zo trouw, zo wijs. En daar is de Bijbel bewijs van: van een bijzondere zorg die God heeft voor onze zaligheid. Op elke bladzijde staat het kruis van Christus als watermerk. Ook de bladzijden met de meest donkere oordeelsaankondigingen en bedreigingen, en over de hel. Ik zeg het u nu, om er u van te redden. Zo krijgen wij Hem: wij ontvangen Hem. Dat mag je toch ook bidden: HEERE, laat de Bijbel daarvoor dienen. Dat ik mezelf verlies aan Uw Woord, dat ik Uw Woord laat heersen, want is mijn zaligheid. Geef, dat Uw Woord mijn denken, mijn gevoelens, mijn wil, mijn verlangens vullen gaat.

Dat is wel één van bijzonderste ontdekkingen in je leven, van het geloof. HEERE, ik maakte me niet druk om mijn zaligheid, maar U wel. U bracht me met de Bijbel in aanraking. En steeds weer roept U mij terug. Ik verwaarloos mijn zaligheid steeds weer, maar U komt erop terug. Weet u daarvan? Je leert jezelf wantrouwen, en God vertrouwen. Je leert bidden: HEERE, laat me niet over aan mijzelf, maar draagt U zorg voor mij en mijn zaligheid. Telkens weer. Totdat ik zalig zal zijn en niet meer afdwalen kan, niet meer verwaarlozen kan, niet meer terugvallen kan.

En dat zit hem vooral in wat artikel 3 als laatste noemt. En Hijzelf heeft met Zijn vinger de twee tafelen der wet geschreven. Dat betekent aan de éne kant dat alle andere delen van de Bijbel net zoveel gezag hebben alsof ze ook door Gods Eigen vinger geschreven waren. Zo zuiver heeft Hij de Bijbelschrijvers ingeblazen en geleid. En het betekent aan de andere

kant dat juist die wet van tien geboden wel heel centraal is in de Bijbel. Wie wil weten Wie en hoe God is: zie de tien geboden. Daarin openbaart God Zich. Daar gaat het God om. En de Heere Jezus is gekomen om de wet te vervullen. De kribbe was bij wijze van spreken gemaakt van de twee stenen tafelen. Daar lag Hij in. In de wet om die te vervullen. Gehoorzaamend en strafdragend. En daar gaat het God om in Zijn gelovigen. Hij schrijft de wet in hun harten. Daar gaat het Hem om: dat de wet weer bemind wordt en gedaan wordt uit dankbaarheid. De wet: ontdekkend aan schuld, vervuld in Christus, geschreven in mensenharten. In heel de Bijbel gaat het erom dat de mens weer naar Gods wet gaat leven begeert te leven. Daarvoor is de Zoon gekomen om de wet te vervullen en de Geest te verwerven. Daarvoor brengt God Zijn Zoon in de Bijbel tot ons. Opdat ik Hem nodig heb om van de vloek der wet verlost te worden en om het recht der wet lief te krijgen. Christus: Zijn bloed is voor de vloek der wet, Zijn Geest voor het recht der wet.

Zo draagt God bijzondere zorg voor onze zaligheid. Kust de Zoon, u in de Bijbel aangeboden. Komt tot Christus en u zult zalig zijn. En die bijzondere zorg van God is tegelijk een bijzondere verantwoordelijkheid. Hoe zullen wij ontvlieden als wij deze zorg van ons afgeslagen hebben? Als wij de weg geweten hebben, maar niet bewandeld? Als wij Zijn bijzondere zorg hebben afgewezen. Afgedaan als overbodig, tegen hebben verzet uit onwilligheid. En in de eeuwige verlorenheid is geen Bijbel meer. Kun je nooit meer Bijbel lezen. Daar draagt God geen zorg meer voor onze zaligheid. Geen medelijden, ontferming, bewogenheid. Maar rechtvaardige wraak en vergelding. O dat u toch bekende wat tot uw eeuwige vrede dient. In het heden der genade.

2 gebruik

Dat is de Bijbel. En artikel 4 noemt dan de Bijbelboeken op. Dat zijn ze, alle 66. Hoe gaan wij met dat geschenk om? Waar het kruis van Christus op elke bladzijde als waterwerk instaat, bewijs van Gods bijzondere zorg voor ons en onze zaligheid. Dat vraagt toch om een zorgvuldig gebruik. Stel dat een dokter medicijnen heeft voorgeschreven. Je bent heel ziek, maar er is wat aan te doen. Er zijn medicijnen voor. Ze moeten ver gehaald worden, maar de dokter wil de moeite ervoor doen. Gaat naar Amerika en brengt die medicijnen mee. Betaald ze zelf omdat u het niet kunt. En brengt u die medicijnen. Neemt ze dagelijks driemaal in. Dat flesje, dat flesje en die zalf. En enkele dagen later komt hij bij u op visitie en vraagt: en....al baat bij? Eh, nou eh dat is te zeggen, ik heb ze nog niet gebruikt. en een week later: ja ik heb van één flesje wel eens wat genomen, maar de rest, nee die heb ik niet ingenomen.

Hoe gebruiken we de Bijbel? Die 66 boeken heeft God ons willen geven. Duur betaald. Blijk van Zijn bijzondere zorg. Dan mag je die toch drie keer per dag gebruiken? Eerbiedig. Als vader gaat lezen is hij erbij me zijn gedachten en zet moeder niet nog gauw een paar pannen op hun plek. Vanouds werd in de tempel drie keer per dag geofferd. Daniel nam drie maal daags tijd om te bidden. Zoals je drie keer per dag eet voor je lichaam, zou je ook geen drie keer per dag eten voor je ziel, je medicijnen van het Woord innemen? 's Morgens, 's avonds en tussendoor allicht nog één keer bij de maaltijd. Dat is nodig. Het lijkt me onmogelijk om gezond christen te zijn zonder drie keer per dag Bijbel te lezen. Als u, als jij dat nog niet doet, begin er dan vandaag en morgen mee. U zult er geen spijt van krijgen, maar u doet uzelf tekort, u doet die bijzondere zorg van God tekort als u het niet doet.

En dan ook heel de Bijbel. Gods medicijn telt 66 Bijbelboeken. Al deze boeken ontvangt de kerk. Dan neem je toch heel dat medicijn? Als je je medicijnen eenzijdig inneemt, alleen een deel ervan, dat komt je gezondheid toch niet ten goede? Eenzijdige medicijnen, eenzijdige voeding geeft ongezond geestelijk leven. Geeft een vertekend Godsbeeld. Vaak met alleen en vooral de lieflijke trekken en de vriendelijkheid. Gemeente, lees heel de Bijbel, lees hele Bijbelboeken van begin tot eind. En je wordt erdoor onderwezen: zo'n boek als Leviticus bijvoorbeeld, het laat de indruk bij je achter: God neemt het wel precies. God wil geen halve gehoorzaamheid. Zo'n boek als Jeremia bijvoorbeeld laat wel de sporen na: God kondigt oordeel aan. Heel langdurig, heel geduldig, Hij laat niet met Zich spotten, maar Hij is zo lankmoedig dat Hij zo lang waarschuwt voor het komt en dan komt het ook. De brieven van Paulus bijvoorbeeld laten de indruk achter dat het er wel toe doet wat je gelooft. Je kunt maar niet dingen door elkaar gooien. Je moet wel weten hoe de orde des heils is. En tegen stromingen en dwalingen word je bestand en als Jehova getuigen aan de deur komen weet je waar het op vastzit. Heel de Bijbel.

Maar...is dat niet moeilijk? Die vraag zal deze of gene misschien op voelen komen. Kun je als gewoon mens dat wel? Allereerst een woord van Luther die van de Bijbel zegt als hij de Bijbel vergelijkt met een rivier: de Bijbel is een rivier waar een dwerg doorheen kan lopen en een reus in zwemmen kan. Een dwerg, een gewoon gemeentelid kan de kern eruithalen. Geloof in Jezus Christus en anders gaat u verloren. En een reus, een knappe theoloog kan erin zwemmen, kan zijn leven lang bezig zijn en blijven om de Schrift beter te leren verstaan. Wonderlijk boek de Bijbel. Maar het is altijd Gods bedoeling geweest dat de Bijbel zou worden uitgelegd. God zend Filippus naar de kamerling. God gebruikte apostelen om het Woord de wereld in te brengen. God geeft de opvoeding om de Schrift bekend te maken aan de kinderen en jongeren. Het is Gods wil dat mensen de Bijbel aan mensen uitleggen. Heel de

Bijbel door. Daarom staat er ook: onderzoek de Schriften. Niet even gauw doorlezen, onderzoeken. Je bent er niet als je een makkelijker vertaling gebruikt zoals de Herziene Statenvertaling. Onderzoeken. Laten we elk kind een eigen Bijbel geven aan tafel. Lees de kanttekeningen erbij, bereid de Schriftlezing aan tafel voor in het gezin zodat u uw kinderen en vragen van je jongeren kunt beantwoorden. Geef hen daar vooral ook gelegenheid voor om vragen te stellen. Denk aan Psalm 78. Als we de eerste 18 jaar onze kinderen thuis aan tafel hebben en we hebben ze dan niet de Bijbel duidelijk kunnen maken, moeten we dan niet eerst naar onszelf kijken als ouders, leidinggevend?

Dat blijkt ook wel uit de beelden die de Bijbel gebruikt voor zichzelf. Ik wil er enkele van langslopen met elkaar om dat duidelijk te maken. Allereerst, bekend Psalm 119:105. Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad. Goed voor je zien. Oude Oosten, het is donker, echt donker in de nacht. Een lamp, geen koplamp van een auto, een olielampje. En turend in het licht gaat iemand voetje voor voetje zijn weg, om de kuilen en stekels heen. Niet één keer even kijken en dan een hele tijd vooruit kunnen, nee voortdurend turen. Zo Bijbel lezen: voortdurend, voor elke stap die je zet, elke beslissing die je neemt, elk stukje van je levensweg. Turen, goed kijken, onderzoeken, wat staat er en wat betekent het. Johannes 5 Onderzoek de Schriften. Handelingen 17 (Berea)

Dan Hebreëen 4:12 Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpzijdender dan enig tweeszijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten. Als een zwaard, dat dingen uit elkaar haalt. Een bol met wol kun je met een zwaard, scherpe punt uit elkaar rafelen, precies tussen twee draden door. Zo haalt de Bijbel uit elkaar het goede en het kwade. Onderscheidt precies wat goed en wat zondig is. En zo diep dat dat doordringt tot in je gedachten en overleggingen toe. En precies uiteenlegt: dat was zuiver dat niet, dat was heilig en dat niet, die bedoeling, die gedachte. En dat zwaard steekt precies raak. Dat doet zeer. Ze werden verslagen in het hart. Pijn van ontdekking, schuldbesef. Niet best als je dat al lang niet meer gehad hebt, leest u de Bijbel dan wel goed?

Dan I Petrus 1:23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God. De Bijbel is als een zaad dat leven voortbrengt! Geestelijk leven. Waaruit leven met God opkomt en ontkiemt. Leven dat blijft, eeuwig leven. Daar wil wat gebeuren als je Bijbel leest! Heere, maak mij levend, Heere, laat het wonderen doen. Laat het mij tot U leiden. Je leest de krant toch anders dan de Bijbel? De Bijbel toch anders dan een stripboek? Biddend, verwachtend?

I Petrus 2:2 En, als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen. De Bijbel is als moedermelk voor ene baby. Daar zit alles in, perfect samengesteld. En daar is zo'n baby begerig naar. Om de 3, 4 uur krijgt hij soms, hij smacht naar de moedermelk. Zo begerig naar het Woord als die baby naar die moedermelk. Zeer begerig. Bent dat wel eens, ben jij dat wel eens? Gezond geestelijk leven wel. Gezond geestelijk leven verlangt naar de Bijbel, naar de kerkdiensten. Alle tijden van opwekkingen kwam er honger vraag naar het Woord, naar meer diensten, naar doordeweekse diensten. Als die baby niet wil drinken, en maar doorslaapt en niet wakker wordt van dorst is er wat, is er iets aan de hand. Niet gezond. Bent u niet gezond? Geen honger naar het Woord? Hoe komt dat? Dat zegt Petrus ook wel daar. Laten we zeggen als je veel gesnoept hebt heb jij 's avonds geen honger in brood of aardappels. Als je veel ongezond voedsel eet, heb je geen trek meer in de Bijbel. Als je veel leest wat geen inhoud heeft, veel kijkt aan dvd's, programma's ga het maar eens na, geen zin meer om Bijbel te lezen. Je hoofd zit al vol of nog vol. Je kunt niet snoepen van allerlei lectuur en films en tegelijk honger houden in het Woord. Dat vraagt om grote schoonmaak. Eerlijk zelfonderzoek. Wat moet er uit mijn leven weg om weer honger naar het Woord te krijgen? Wat moet ik niet meer lezen en bijhouden, niet meer kijken en volgen zodat de honger naar het Woord zal komen? En daar krijg je nooit spijt van.

En dan psalm 19:11 Zij zijn begeerlijker dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en honigzeem Psalm 119:103 Hoe zoet zijn Uw redenen mijn gehemelte geweest, meer dan honig mijn mond! Dat was een lekkernij: honing! Voor jouw pannenkoeken of slagroom. De Bijbel, heerlijk, zo'n vreugde voor mijn ziel. Wat honing voor mijn mond is is de Bijbel voor mijn ziel mijn hart. Zo intens blij en gelukkig van worden. God ontmoeten, Zijn bijzondere zorg, alweer, voor mij, voor zo één. Wat een heerlijkheid. Als je dat nooit hebt gehad is het arm. Voor jezelf, voor je kinderen, als ze dat nooit aan je merken. Maar zo wordt de Bijbel je lief, omdat de HEERE op zoveel momenten door dat Boek in je leven troost gaf, sprak, sterkte, leidde, uitzicht gaf.

Een Schotse martelaar stond op het schavot en zei tot de mensen die keken: vaarwel geliefden, vaarwel collega's, vaarwel Bijbel. Toen keerde hij zich naar de galg en zei: welkom heerlijkheid, welkom Vader, Zoon, Heilige Geest. Nu ga ik aanschouwen wat ik opaalde heb geloofd.

Amen